Restricționarea accesului în biserici, mustrarea lui Dumnezeu pentru acceptarea ereziei ecumeniste a ierarhiei

Măsurile de protecție a populației contra coronavirusului au produs tulburare în rândul credincioșilor ortodocși, întrucât accesul la biserici a fost restricționat și există perspectiva ca ele să fie închise de tot în preajma Sfintelor Paști.

Măsura luată trebuie cântărită bine de stat și sperăm că va fi pusă în limitele ei legale de către Parlament, când va aproba decretul de stare de urgență emis de președinte zilele trecute, întrucât Constituția spune că drepturile se pot restrânge temporar, fără a fi afectată esența dreptului respectiv.

Cu tot coronavirusul, slujbele în bisericile ortodoxe nu pot fi interzise sub nicio formă, pentru că o astfel de nebunie nu a reușit nici măcar Stalin în cele mai negre zile ale comunismului.

Oamenii trebuie lăsați să frecventeze bisericile, dacă doresc să o facă, întrucât bisericile ortodoxe, care sunt Casa Domnului, nu pot fi considerate surse de infectare cu vreo boală, nici nu se poate admite inducerea acestei idei în mintea credincioșilor cu forța statului.

Pretenția de a se igieniza icoanele este iarăși neconformă cu credința creștină că icoanele sunt igienizate prin însăși prezența harului sfințitor în ele. Autoritățile pot să ia măsuri de precauție specifice, nu avem nimic împotrivă, **dar fără a afecta buna desfășurare a slujbelor și respectul datorat chiar și prin lege lucrurilor sacre**.

Sub nicio formă nu poate fi întreruptă o slujbă în desfășurare în biserică, pentru că, stare de urgență sau nu, fapta rămâne penală, iar după starea de urgență, când se vor redeschide instanțele, cei ce o săvârșesc nu vor avea cuvânt de apărare.

Ierarhii deja au capitulat în fața perspectivei de închidere parțială sau chiar totală

a bisericilor. După acel comunicat ateu al Patriarhiei, mitropoliții au trecut la îndulcirea mesajului față de preoți, transmițându-le tot felul de sfaturi, care mai de care îndemnând la pocăință.

Și mai grav este că **măsurile de restricționare a accesului la biserică se iau cu acordul și chiar prin ierarhii BOR. Dacă se va ajunge la închiderea de tot a bisericilor de Sfintele Paști, acea decizie se va lua prin ierarhi direct, prin mesaje înșelătoare ca cele pe care le vom analiza mai jos, pentru că nu cred ca politicienii, care au an electoral cu două rânduri de alegeri riscă să se sinucidă electoral, trimițând polițiștii să închidă biserici, să scoată oameni afară, să amendeze preoți pentru că fac Sfânta Liturghie de Înviere etc.**

> *Patriarhia "dezleagă" poporul la necredință față de puterea vindecătoare a Sfintei Euharistii și a Sfintelor Icoane, de frica coronavirusului*

În linia întâi a acestor sfaturi se află mitropolitul Teofan al Moldovei, care adresează poporului și preoților un îndemn la pocăință, la cererea de iertare pentru păcatele poporului și ale arhiereilor, la citirea Psaltirii, la ajutorarea celor în suferință.

ARHIEPISCOPIA IAȘILOR

Bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, nr. 16,
700064 Iași, jud. Iași
Tel.: +(40) 232 / 214 771
Fax: +(40) 232 / 212 656
e-mail: *cabinet@mmb.ro*

CABINET MITROPOLIT

MITROPOLIA MOLDOVEI ȘI BUCOVINEI

CU NOI ESTE DUMNEZEU

Data ***18 martie 2020***

Iubiți frați preoți,

„Du-te, poporul meu, intră în cămările tale și închide ușa după tine; ascunde-te puține clipe, până când mânia va fi trecut!" (Isaia 26,20)

În aceste clipe de cumpănă, mă adresez vouă, preoților din poporul lui Dumnezeu, cu gând de binecuvântare, îmbărbătare și nădejde.

Trăim vremuri grele. Marii duhovnici ne-au avertizat de mult timp, dar noi nu am luat aminte întocmai.

Este vreme de întoarcere către Dumnezeu, cu cuget smerit și în duh de pocăință, cerându-I iertare pentru păcatele cele multe și grele săvârșite de noi, arhierei, preoți și popor.

Puterea noastră în această perioadă izvorăște din Dumnezeiasca Liturghie. Deși săvârșită în condiții speciale, Dumnezeiasca Euharistie rămâne Cale, Adevăr și Viață, adică totul.

Vă adresez rugăminte stăruitoare să așezați Psaltirea, Canoanele de pocăință, Acatistul și Paraclisul Maicii Domnului, în centrul preocupării Sfinției Voastre, a familiei proprii și a enoriașilor.

Rugăciunea să cuprindă în inima ei pe cei bolnavi, pe medici, asistente medicale și infirmiere, pe toți cei care luptă cu această nouă molimă.

Ajutorul material, după putința fiecărei parohii, să nu lipsească pentru cei în mare nevoie.

Aveți grijă și de voi înșivă, și de propria familie, pentru că este imensă nevoie astăzi de preoți sănătoși, cu râvnă și curaj, de preoți care inspiră nădejde și putere mărturisitoare întru cele ale Adevărului.

Vă încredințez pe toți ocrotirii Domnului Hristos și rugăciunilor Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor Sfinților.

Al vostru frate și părinte în Hristos,

Teofan

Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

Îndemnul mitropolitului Teofan ar fi unul cu adevărat părintesc dacă:

1. Nu ar conține în prima frază un sfat al profetului Isaia, "Du-te, poporul

meu, intră în cămările tale și închide ușa după tine, ascunde-te puține clipe, până când mânia va fi trecut!” (Is. 26,20), prin care mitropolitul din Moldova, în stilu-i binecunoscut, **le spune „cu gura profetului Isaia” preoților să părăsească bisericile și să se ascundă în izolare în această perioadă pascală, “până când mânia va fi trecut”**;

2. Autorul acestor cuvinte “părintești” **s-ar pocăi pentru semnarea deciziilor eretice din Creta, prin care a adus virusul ecumenismului în Biserica lui Hristos din Moldova**;
3. Autorul îndemnului către preoți nu ar fi **cel mai mare persecutor împotriva mărturisitorilor ortodocși antiecumeniști**.

Așa, cuvintele mitropolitului Teofan sunt un îndemn la acceptarea oricărei decizii cu privire la soarta slujbelor bisericești în perioada care va urma, fără să se ia în calcul consecințele pe care aceste decizii le pot avea pentru sufletele credincioșilor, mai ales dacă situația se va prelungi.

Mitropolitul Moldovei le spune preoților să nu se tulbure că s-ar putea să facă Sfânta Liturghie pentru ei înșiși, ca papistașii, sau să nu o mai facă defel. Ce se întâmplă cu poporul în aceste condiții nu pare a-i păsa cuiva.

Nu stăm să analizăm îndemnurilor tuturor ierarhilor, aflați într-o adevărată „competiție” pentru a îndemna poporul să accepte ceea ce i se propune cu privire la slujbele ce vor urma.

Mai puțin “spiritual” decât mitropolitul Teofan, mai aplecat spre cele practice, patriarhul ne sugerează să spunem un *Tatăl nostru.* Un sfat practic.

Tot dinspre Patriarhie vine un mesaj transmis preoților **să mute Sfânta Liturghie în pridvor, unde pe vremuri stăteau cei ce nu erau botezați și veneau să se catehizeze, sau chiar afară, în aer liber, să primească doar 100 de credincioși, pe care să îi alinieze ca la ora de sport, la distanță regulamentară unul față de altul.** Îți stă mintea în loc. Din nou.

Au părut în media online preoți care încep să (se) plângă pentru faptul că vor fi obligați să închidă bisericile, să slujească acasă sau să nu slujească o perioadă defel.

Mulți dintre credincioșii care umplu internetul cu mesaje de consternare față de măsurile ce privesc restrângerea slujbelor în biserici, dintre preoții care se plâng că trebuie să închidă temporar bisericile, și aproape toți arhiereii care îi îndeamna pe aceștia la pocăință, ignoră cauza acestei mustrări a lui Dumnezeu: **acceptarea de către popor și clerici a ereziei ecumeniste prin semnarea de către ierarhi a deciziilor sinodului eretic din Creta și prin practicarea ecumenismului de decenii întregi**.

> *Mitropolitul Laurențiu Streza îl proclamă nevinovat pe episcopul Sofronie de participarea și pomenirea sa la o slujbă greco-catolică*

Scepticii spun ca nu există nicio legătură între sinodul din Creta și coronavirus, că a apărut în China, care nu a fost la Creta etc.

Cei ce cunosc totuși gândirea teologică ortodoxă reală, nu folclorul transmis în ultimele decenii de cei ce îndeamnă acum la pocăință, știu că "al Domnului este tot pământul" și că Acesta poate lăsa o molimă să apară oriunde pentru pedeapsa necredinței oamenilor și chemarea lor la îndreptare.

China comunistă sau Italia papistașă nu au nicio legătură cu Dumnezeu, așa că nu

trebuie să ne mire că Acesta a îngăduit ca molima să înceapă acolo în forme atât de grave.

Extinderea ei la toată lumea este un semn de la Dumnezeu că întreaga lume a părăsit credința, **inclusiv poporul Său cel ortodox, pe care ierarhii l-au condus în înșelarea eretică a unirii Bisericii Sale cu rătăcirile eretice, mai ales cu papismul, ale cărui ambiții de supremație sunt binecunoscute**.

Arhiereii ortodocși în îndeamnă pe oameni la pocăință, la citirea Psaltirii, la acatiste, **dar fără ca preasfinţiile/înaltpreasfinţiile lor/preafericirea sa să facă vreo pocăință pentru semnătura dată în Creta, prin care i-au recunoscut pe papistași ca "biserică" din "recunoștință față de ospitalitatea lor"**.

Din acest motiv, îndemnurile ierarhilor la pocăință sună la fel de fals ca atunci când ne îndemnau să ne vedem de păcate și să nu judecăm ce s-a lucrat în Biserică prin ecumenism, pentru că „suntem mici", cum repeta un preot în filmarea din articolul de mai jos.

> *Părintele Ioan Ungureanu: „Nu cumva mâinile arhiereilor au semnat în Creta molima ereziei pe care au răspândit-o în lume?"*

Mulți dintre preoții din diaspora nu au auzit glasul Sfintelor Canoane care le poruncea să nu slujească cele sfinte în capiștile eretice și a trebuit, **de aceea**, să vină tragedia din Italia pentru a-i scoate din acestea.

Din dragostea Sa față de ei, Dumnezeu a îngăduit ca românii obișnuiți din Italia sau Spania să revină cu această ocazie în țară, **pentru a se întrerupe activitatea de îndoctrinare a lor în duh papistaș prin pretinsa "ospitalitate" catolică**, ce nu e altceva decât un proiect de prozelitism, la care ierarhii și mulți preoți din diaspora au achiesat din convingere.

> *Cârdășia ecumenistă a ierarhiei și ratarea misiunii BOR de participare la reîncreștinarea Europei neopăgâne*

De patru ani există în România câteva zeci de preoți care au protestat față de erezia din Creta și le-au cerut ierarhilor să se lepede de ea.

Pentru mărturisirea lor ortodoxă au fost caterisiți și alungați din bisericile în care slujeau, au fost deferiți tribunalelor lumești, pentru a fi aruncați în închisori.

Unii dintre ei, sfătuiți de tot felul de rătăciți și infiltrați de prin țară sau de prin lume, au rătăcit și ei și nu mai contează în această luptă duhovnicească, dar alții au rămas și sunt în continuare pe baricadele păstrării și mărturisirii dreptei credințe în acest popor.

Din păcate, mulți dintre preoții care acum se lamentează că trebuie să închidă bisericile nu au înțeles mesajul transmis de preoții mărturisitori și nu au luat nicio atitudine contra ereziei, din diverse motive.

Mai mult, instigați sau obligați de ierarhi unii i-au disprețuit, i-au umilit, i-au persecutat în fel și chip pe acești preoți, în același timp rămânând alături de episcopii care le-au adus în viață erezia ecumenistă.

Acum, **Hristos le închide temporar bisericile și acelor preoți, pentru a le lua tina de pe ochi și a-i trezi la realitate și a-i determina să ia atitudine față de molima cea mare, erezia ecumenistă a ierarhilor**. Dacă, Doamne, ferește, această lecție nu va fi învățată, preoții respectivi riscă ca următoarea lecție pe care Hristos le-o va da să fie mult mai dureroasă!

Dumnezeu are încă răbdare cu ei și asta e bine! Înseamnă că și noi am avut dreptate să avem răbdare cu ei și să nu îi condamnăm, așa cum i-au condamnat alții, care, astfel, s-au condamnat pe sine.

> *Evacuarea de la Schit Orășeni: "bolohanul" sub care mitropolitul Teofan a strivit imaginea publică a BOR*

Mitropolitului Teofan „i se rupe inima" pentru preoții pe care îi îndeamnă să se închidă în case pentru a rămâne "sănătoși, cu râvnă și curaj", **dar în urmă cu câteva luni a izgonit din biserica sa o comunitate întreagă la Schit Orășeni, Botoșani, pentru vina de a mărturisi dreapta credință și a nu accepta deciziile eretice de la Creta**. Dacă situația din țară se va agrava, **din voia lui Dumnezeu mitropolitul însuși va putea vedea pe cont propriu ce înseamnă să slujești într-un așezământ improvizat sau să nu mai poți sluji defel**.

Mitropolitul îi invită pe cei în nevoi să apeleze la ajutorul mitropoliei, promițând să îi ajute cu aceiași bani cu care a plătit și a cumpărat la vrac suflet cu suflet din Schit Orășeni, pentru a destructura parohia dreptmăritoare și a o readuce la ascultarea față de ecumenism. Dumnezeu nu l-a ajutat și cei mai mulți au refuzat să își vândă credința.

În această țară există câteva sute de credincioși care s-au izolat încă din 2016, printr-o procedură numită **îngrădire de virusul cumplit al ereziei**.

Pentru aceștia, măsurile sanitare ale guvernului nu sunt ceva neobișnuit, pentru că ei sunt obișnuiți să se roage în aer liber, să meargă sute de kilometri pentru a asculta o Sfântă Liturghie, să se roage acasă, când nu au unde se duce.

Acum urgia a venit și asupra celor care nu au făcut nimic pentru păstrarea dreptei credințe și și-au pus încrederea în preoți și în arhierei mai mult decât în Sfinții Părinți și în Hristos.

Este o măsură temporară, dar în funcție de modul în care se adaptează ei cei vizați, mai-marii lumii s-ar putea să ia în calcul pentru viitor măsuri permanente.

Aceste cuvinte nu doresc să judece sau să condamne pe cineva, ci doar să dea o interpretare teologică mai aproape de adevăr a situației și să ofere un orizont de acțiune teologică pentru momentul când această urgie temporară va trece.

Dacă după ce starea de necesitate va trece, iar bisericile își vor putea relua activitatea, lumea va răsufla ușurată și se va întoarce la starea de dinaintea acestei crize, ea se va condamna la a suferi mânia și mai cumplită a lui Dumnezeu, față de care aceasta va fi o mângâiere părintească, cum și este.

Nu mai e timp și loc pentru a da vina pe atei, pe masoni, pe cei ce strigau "vrem spitale, nu catedrale", pe cei ce strigau "stați în casă, dacă vă pasă" etc. Toți aceștia își vor lua plata lor pentru ceea ce au făcut și fac.

E timpul pentru a vedea că vina este în mijlocul nostru. **În loc să acceptăm discursuri mieroase și adormitoare de conștiință, avem obligația să le cerem ierarhilor să se pocăiască de urgență pentru erezia ecumenistă și să renunțe la ea, iar dacă nu o fac, este cel mai bun moment ca poporul și clerul să se izoleze de virusul ereziei, pe care aceștia îl transmit în Biserică, prin nepomenirea acestor ierarhi**.

Solidaritatea pe care o propun ierarhii acum e una omenească, nu duhovnicească, și e o înșelare, pentru că se ofere să mângâie poporul în suferința pe care acesta o îndură din pricina greșelilor înaltpreasfinților lor, în loc să se pocăiască și să renunțe la erezie de urgență, pentru ca toată Biserica să fie întărită.

Discuția cinstită și creștinească la nivelul întregii Biserici despre revenirea la Ortodoxie și abandonarea ereziei nu mai poate fi amânată!

A ne preocupa doar de salvarea de virusul care poate ucide trupul, dar a ignora cu totul virusul care ucide sufletul, erezia, ar însemna să fim la fel de nebuni ca cei care în vechime își clădeau turn ca să urce spre Dumnezeu. Să ne păzească Domnul de așa cădere!